

Sygn. akt VIII U 1168/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 maja 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1168/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. S. prawa do emerytury w niższym wieku

w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U.

z 2015r. poz. 748 ze zm.), ponieważ do dnia 1 stycznia 1999r. nie osiągnął on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz do dnia wydania tej decyzji nie osiągnął wieku uprawniającego do wcześniejszej emerytury.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że jego zdaniem, ze względu na wykonywanie pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym, wykazał co najmniej 25 lat stażu pracy na dzień 1 stycznia 1999r., a dodatkowo uwzględnienie okresów pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym spowoduje, że będzie się legitymował 15 letnim okresem takiej pracy, zatem jego wiek emerytalny będzie można obniżyć o 7,5 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony M. S. urodził się (...)

W dniu 24 kwietnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat.

W dniu 19 maja 2015r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

ZUS uwzględnił skarżącemu, na dzień 1 stycznia 1999r., 22 lata i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 10 lat, 2 miesiące i 4 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Udokumentowany okres pracy górniczej uprawnia do obniżenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 27 pkt 1, o 5 lat, zatem wiek emerytalny dla ubezpieczonego wynosi 60 lat.

Sąd ustalił nadto, że ubezpieczony, na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył 58 lat życia. Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, jednak wystąpił z wnioskiem o przekazanie zgromadzonych tam środków na rzecz dochodów budżetu państwa.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że z zaświadczenia zwolnienia z pracy z dnia 18 kwietnia 2000r. i zaświadczenia Rp-7 z dnia 17 lipca 2002r. wynika, że M. S. w okresie od 27 listopada 1980r. do 31 stycznia 1991r. był zatrudniony w KWK (...), gdzie w tym czasie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią. Dodatkowo w oparciu o zaświadczenie wystawione w dniu 19 października 2010r. przez (...) S.A. Oddział Zakład (...), Sąd ustalił, iż w okresie od 19 listopada 1982r. do 1 lutego 1991r. z przerwami spowodowanymi zawieszeniem, odwołujący był czynnym członkiem drużyny ratowniczej przy KWK (...). Dodatkowo z „karty przebiegu pracy przodkowej” z dnia 21 kwietnia 2000r. wynika, że M. S. w latach 1981 – 1991 przepracował łącznie 2.239 dniówek przodkowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy. Strony nie kwestionowały powyższych ustaleń Sądu i nie składały dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 748, ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

1) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie cytowanych przepisów, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku. Ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 czy art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. pod warunkiem nieprzystąpieniu do OFE. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Stosownie do treści przepisu art. 39 cytowanej ustawy, ubezpieczonemu, urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949r., spełniającemu warunek określony w art. 27 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat:

1) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo

2) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki,

wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt 1, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

Nie było sporne, że ubezpieczony posiada (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymagany 5 – letni okres pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią – organ rentowy uznał mu 10 lat, 2 miesiące i 4 dni takiej pracy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy górniczej (art. 184 w zw. z art. 39). Odwołujący bowiem kwestionuje liczbę uznanych mu przez ZUS okresów składkowych i nieskładkowych, liczonych na dzień 31 grudnia 1998r., a także wymiar uwzględnionych przez ZUS okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 również po dniu 31 grudnia 2008r.

Ubezpieczony podnosi, iż w jego ocenie uwzględnienie mu okresów pracy górniczej wykonywanej w okresie, kiedy był czynnym członkiem drużyny ratowniczej, w wymiarze półtorakrotnym, spowoduje, iż spełni wymóg posiadania ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat. Nadto podkreślił, że uwzględnienie w taki sposób jego pracy górniczej spowoduje, że wykaże 15 lat takiej pracy i w związku z tym będzie możliwe obniżenie dla niego wieku emerytalnego o 7,5 roku.

Wprawdzie przepis art. 50d ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewiduje możliwość, przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej, uwzględnienia wymienionych w tym przepisie okresów pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym, jednak w

przedmiotowym przypadku ubezpieczony domaga się przyznania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy górniczej (art. 184 w zw. z art. 39), nie zaś prawa do emerytury górniczej.

Odnosząc się natomiast do stanowiska ubezpieczonego w zakresie ustalenia jego okresów pracy górniczej należy zauważyć, że podobnie jak w przypadku ustalenia ogólnego stażu pracy, możliwość taka istnieje wyłącznie przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej. Dodatkowo należy jednak podkreślić, że przepis art. 39 uzależnia obniżenie wieku emerytalnego od okresów pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie zaś o wykonywaniu jakiegokolwiek pracy górniczej. Z tego też względu istnieje możliwość uwzględnienia okresów pracy górniczej faktycznie wykonywanej, nie zaś jak tego domaga się odwołujący, okresu takiej pracy powiększonej o dodatkowy wymiar wynikający z art. 50d.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2012r. w sprawie III AUa 384/12 (LEX nr 1216269), gdzie wskazano, iż art. 39 u.e.r.f.u.s. należy interpretować w sposób ścisły. Nie chodzi w nim o jakąkolwiek pracę górniczą, a o pracę, o której mowa w obecnie art. 50 c ust.1, a poprzednio w art. 36 ust. 1 u.e.r.f.u.s.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 22 lata i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast wymaganych 25 lat.

Reasumując, Sąd ustalając, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udokumentował 25 lat składkowych i nieskładkowych oraz na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie osiągnął wieku emerytalnego, stwierdził, że M. S. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 748, ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, Sąd uznał iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-)SSO Patrycja Bogacińska-Piątek